

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.491 van 22 juli 2002
in de zaak A. 124.000/XII-3593.**

In zake : de NV BLITZ,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. Moerman,
kantoor houdende te Brussel,
Generaal Eisenhowerlaan 167

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij het ministerie van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Blitz op 17 juli 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 3 juli 2002 waarbij de kansspelcommissie de aanvraag van verzoekster voor het verkrijgen van een kansspelvergunning klasse B voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II in het pand Statiestraat 40-42-44, 2018 Antwerpen ontvankelijk [verklaart], maar geen vergunning [toekent] en dienvolgens formeel vaststelt dat de kansspelinrichting dient te worden gesloten binnen de drie maanden na de kennisname van het besluit overeenkomstig artikel 19 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse II, de wijze van de aanvraag en de vorm van de vergunning klasse B”;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juli 2002, om 15.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. Brewaeys;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. Moerman, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. Ryelandt, die loco advocaat M. Van Elslander verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat in een geding dat ingesteld wordt volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een verzoeker de grootste doorzichtigheid moet betrachten, wat inhoudt dat hij zijn middelen duidelijk uiteenzet; dat die duidelijkheid betekent enerzijds dat de verzoekende partij er de verwerende partij en de Raad van State niet mag toe dwingen om zelf uit een veelheid van aangevoerde gegevens en dus in de plaats van de verzoekende partij een concreet, begrijpbaar rechtsmiddel te distilleren en anderzijds dat de uiteenzetting van de verzoekende partij niet zo exuberant of wazig mag zijn dat de verwerende partij en de Raad van State, binnen de korte behandelingstijd waarin de procedure van hoogdringendheid hen dwingt, meer tijd moeten besteden aan het begrijpen van de problemen dan aan het beredeneren ervan; dat een verzoeker, die in een procedure bij hoogdringendheid een onduidelijk of exuberant verzoekschrift indient, voor zichzelf het risico schept zijn vordering afgewezen te zien om reden dat een gebrek aan bondigheid en duidelijkheid zich niet verzoent met de spoed die van alle actoren in het geding wordt verwacht; dat de verzoekende partij een verzoekschrift heeft ingediend dat 112 bladzijden omvat, waarin twaalf middelen worden aangevoerd; dat redelijkerwijze niet kan verwacht worden dat de Raad van State binnen de korte tijdsspanne en na een summier onderzoek eigen aan de vordering tot schorsing, daarover uitspraak doet; dat de ernst van elk middel

trouwens sterk wordt gerelativeerd door de hoeveelheid opgeworpen middelen en door de uitgebreidheid van de omschrijving ervan; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende omstandigheden aldus op het eerste gezicht niet ernstig lijkt en alleen reeds om die reden moet worden verworpen;

Overwegende bovendien dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid de uitzondering moet blijven omdat de rechten van de verdediging van de andere partijen tot het strikte minimum worden herleid en omdat zij een ernstige verstoring van het normaal verloop van de rechtspleging bij de Raad van State veroorzaakt; dat de verwerende partijen wijzen op het complex karakter van de zaak en de omvang van het verzoekschrift; dat zij in hun nota slechts zes van de twaalf middelen bespreken; dat zulks gelet op de korte vaststellingstermijn eigen aan deze kort gedingsprocedure niet als een louter dilatoir manoeuvre kan worden afgedaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tweeëntwintig juli 2002, door :

de HH. E. BREWAEYS,

F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

E. BREWAEYS.